

Herstelplicht na eindonderzoek op grond van Activiteitenbesluit.

Er was enige discussie ontstaan over de term “achtergrondwaarde” (zonder hoofdletter) zoals die wordt gebruikt in het activiteitenbesluit. Na overleg met Bodem+ was duidelijk dat met de term achtergrondwaarde de achtergrondwaarden worden bedoeld zoals opgenomen in het Besluit en de Regeling bodemkwaliteit (AW of AW2000). (Zie ook Rbk, bijlage B en de nota van toelichting Bbk, hfst. 4: Grond en baggerspecie).

In het activiteitenbesluit is in artikel 2.11 geregeld dat, indien ten gevolge van de bedrijfsvoering een bodemverontreiniging of aantasting is ontstaan, deze moet worden hersteld. Er geldt een herstelplicht. Zie onderstaand artikel AB art. 2.11, lid 5.

AB art. 2.11, lid 5.

Indien uit het rapport, bedoeld in het derde lid, blijkt dat de bodem als gevolg van de activiteiten in de inrichting is aangetast of verontreinigd, draagt degene die de inrichting drijft er zorg voor dat binnen zes maanden na toezending van dat rapport aan het bevoegd gezag de bodemkwaliteit is hersteld tot:

- a. de situatie bij oprichting of verandering van de inrichting voor zover die situatie is vastgelegd in een rapport;
- b. de achtergrondwaarden als bedoeld in het Besluit bodemkwaliteit indien er geen rapport als bedoeld in onderdeel a beschikbaar is.

Herstel vindt plaats voor zover dat met de beste beschikbare technieken redelijkerwijs haalbaar is.

M.a.w. als uit het onderzoek blijkt dat de bodem als gevolg van de activiteiten in de inrichting is verontreinigd (er is bijvoorbeeld olie gebruikt en bij het onderzoek wordt olie aangetroffen) en er geen nulsituatie is vastgelegd de bodem moet worden schoongemaakt tot de achtergrondwaarden uit het Bbk. In het Bbk zijn die gedefinieerd:

Bbk, art 1

In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt, tenzij anders bepaald, verstaan onder:

Achtergrondwaarden: bij regeling van Onze Ministers vastgestelde gehalten aan chemische stoffen voor een goede bodemkwaliteit, waarvoor geldt dat er geen sprake is van belasting door lokale verontreinigingsbronnen;

Bij gebrek aan achtergrondwaarden geldt de detectielimiet. (Zie ook de regeling bodemkwaliteit op het punt van niet genormeerde stoffen.)

Hoe moet je hiermee nu omgaan als er géén nulsituatie is vastgelegd en de verwachting is dat het hele terrein een kwaliteit heeft die slechter is dan de achtergrondwaarde?

Als je geen nulsituatie hebt zijn er de volgende handelingsperspectieven:

1. Je creëert alsnog een 0-situatie: in overleg met het bevoegde gezag kun je b.v. een onderzoek uitvoeren in de onbelaste omgeving c.q. referentiemonsters nemen. De onderzoeksinspanning hierbij dient afgestemd te worden op de uitgevoerde activiteit. B.v. alleen de toplaag of bij een tank ook de ondergrond.
2. Geef ruimte aan gezond verstand. Wat versta je nou onder 'herstel' (in hoeverre is aannemelijk dat de verontreiniging die is aangetroffen een gevolg is van de activiteit die daar heeft plaatsgevonden) en hoe geef je invulling aan de term redelijkerwijs haalbaar. Kortom, draai het eens om, waarvoor hou je de houder van de inrichting verantwoordelijk.

Hieruit blijkt maar weer hoe belangrijk het is om een 0-situatie te hebben.